ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 01.11.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

436

ZÁKON
České národní rady
ze dne 8. října 1991

o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1
Účel zákona

Účelem tohoto zákona je zřídit některé soudy pro vyřizování věcí určitého druhu z obvodu jednoho nebo několika krajských soudů, stanovit úpravu působnosti některých okresních soudů, určit sídla a obvody soudů České republiky, upravit volbu přísedících okresních a krajských soudů, jejich zproštění a odvolání z funkce, jakož i upravit státní správu soudů a vyřizování stížností na postup soudů.

ČÁST PRVNÍ
ZŘÍZENÍ KRAJSKÝCH OBCHODNÍCH SOUDŮ

Krajské obchodní soudy

§ 2

Zřizují se:

a) Krajský obchodní soud v Praze s působností pro území hlavního města Prahy a Středočeského kraje,

b) Krajský obchodní soud v Brně s působností pro území Jihomoravského kraje,

c) Krajský obchodní soud v Ostravě s působností pro území Severomoravského kraje.

§ 3

Krajské obchodní soudy uvedené v § 2 rozhodují v obvodu své působnosti v obchodních věcech, o nichž zvláštní zákon[1]) stanoví, že v nich rozhodují krajské soudy jako soudy prvního stupně a v nichž by jinak byla dána působnost krajských soudů.[2])

ČÁST DRUHÁ
ÚPRAVA PŮSOBNOSTI NĚKTERÝCH OBVODNÍCH SOUDŮ

§ 4

Obvodní soud pro Prahu 2 vyřizuje trestní věci z obvodů soudů v hlavním městě Praze proti pachatelům trestných činů spáchaných porušením předpisů silničního, železničního, leteckého a plavebního provozu a provozu podzemní dráhy včetně trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 trestního zákona.[3])

§ 5

Obvodní soud pro Prahu 6 vyřizuje trestní věci z obvodů okresních soudů České republiky, obvodních soudů v hlavním městě Praze a městského soudu v Brně, týkající se občanů České a Slovenské Federativní Republiky, kteří měli naposledy trvalý pobyt na území České republiky, ve kterých se koná řízení podle čl. 10, 13, 14 a 15 Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany.[4])

ČÁST TŘETÍ
SÍDLA A OBVODY SOUDŮ

§ 6
Nejvyšší soud České republiky

Sídlem Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „Nejvyšší soud") je hlavní město Praha.

§ 7
Krajské soudy

(1) Obvody a sídla krajských soudů se shodují s územím a sídlem krajů.[5])

(2) Obvod Městského soudu v Praze se shoduje s územím hlavního města Prahy; sídlem Městského soudu v Praze je hlavní město Praha.

(3) Obvod Krajského obchodního soudu v Praze se shoduje s územím hlavního města Prahy a územím Středočeského kraje; sídlem Krajského obchodního soudu v Praze je hlavní město Praha.

(4) Obvod Krajského obchodního soudu v Brně se shoduje s územím Jihomoravského kraje; jeho sídlem je město Brno.

(5) Obvod Krajského obchodního soudu v Ostravě se shoduje s územím Severomoravského kraje; jeho sídlem je město Ostrava.

§ 8
Okresní soudy

(1) Obvody a sídla okresních soudů se shodují s územím a sídlem okresů.[6])

(2) Obvody obvodních soudů v Praze se shodují s obvody těchto soudů ke dni nabytí účinnosti zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze. Sídlem obvodních soudů v Praze je hlavní město Praha.

(3) Na území města Brna vykonává působnost okresního soudu Městský soud v Brně; jeho obvod se shoduje s územím města Brna a jeho sídlem je město Brno.

ČÁST ČTVRTÁ
VOLBA PŘÍSEDÍCÍCH, JEJICH ZPROŠTĚNÍ A ODVOLÁNÍ Z FUNKCE A ZÁNIK FUNKCE

Volba přísedících

§ 9

(1) Přísedící okresních a krajských soudů (dále jen „přísedící") volí obecní zastupitelstva[7]) v obvodu příslušného soudu z kandidátů navržených členy těchto zastupitelstev. K navrženým kandidátům si obecní zastupitelstvo vyžádá vyjádření předsedy příslušného soudu.

(2) V hlavním městě Praze volí přísedící obvodní a místní zastupitelstva[8]) v obvodu příslušného soudu.

(3) Přísedícím může být zvolen občan, který splňuje všechny předpoklady pro výkon funkce přísedícího, stanovené zvláštním zákonem,[9]) a který je v obvodu obecního zastupitelstva, obvodního zastupitelstva nebo místního zastupitelstva (dále jen „zastupitelstvo"), jímž je do funkce volen, přihlášen k trvalému pobytu[10]) nebo v něm pracuje.

§ 10

(1) Počet přísedících, kteří mají být pro okresní nebo krajský soud zvoleni, stanoví předseda příslušného soudu. Při stanovení počtu přísedících je třeba přihlížet k tomu, aby jednotliví přísedící zpravidla nezasedali více než 20 dnů v roce.

(2) Náleží-li obvod příslušného soudu do obvodu několika zastupitelstev, stanoví předseda příslušného soudu potřebný počet přísedících zvlášť pro jednotlivá zastupitelstva; přihlíží přitom k počtu obyvatelstva obvodu příslušné obce nebo její městské části.

§ 11

Osvědčení o zvolení vydá předseda soudu přísedícím nově zvoleným po složení slibu;[11]) ostatním přísedícím po opětovném zvolení.

Zproštění a odvolání z funkce přísedícího

§ 12

Zastupitelstvo, které přísedícího zvolilo, jej na jeho žádost této funkce zprostí.

§ 13

(1) Na návrh příslušného předsedy soudu může být přísedící z funkce odvolán zastupitelstvem, které ho zvolilo, jestliže

a) závažným způsobem porušil své povinnosti přísedícího, nebo

b) přestal splňovat předpoklady stanovené zvláštním zákonem pro výkon funkce přísedícího,[9]) nebo

c) jeho zdravotní stav mu nedovoluje řádně vykonávat povinnosti přísedícího.

(2) Před rozhodnutím o odvolání přísedícího z funkce si zastupitelstvo vyžádá jeho vyjádření.

Zánik a dočasné zproštění výkonu funkce přísedícího

§ 14

Přísedící pozbývá své funkce dnem právní moci rozsudku, kterým byl odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo dnem právní moci rozhodnutí, kterým byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena.

§ 15

(1) Přísedící, který je trestně stíhán, nebo ohledně něhož byl podán návrh na odvolání z funkce podle § 13 odst. 1, bude až do zániku funkce nebo rozhodnutí o odvolání z funkce dočasně výkonu funkce zproštěn.

(2) O dočasném zproštění výkonu funkce přísedícího rozhoduje zastupitelstvo, které ho do funkce zvolilo.

ČÁST PÁTÁ
STÁTNÍ SPRÁVA SOUDŮ

§ 16
Úkoly státní správy soudů

(1) Úkolem státní správy soudů je vytvářet soudům České republiky[12]) podmínky k řádnému výkonu soudnictví, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanoveným na řádné plnění úkolů soudům svěřených.

(2) Výkon státní správy soudů České republiky (dále jen „státní správa soudů") nesmí zasahovat do nezávislosti soudů.

§ 17
Orgány státní správy soudů

(1) Ústředním orgánem státní správy soudů je ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo").[13])

(2) Orgány státní správy soudů jsou předseda a místopředseda Nejvyššího soudu a předsedové a místopředsedové krajských a okresních soudů.

Výkon státní správy soudů

§ 18

(1) Státní správu krajských a okresních soudů vykonává ministerstvo buď přímo nebo prostřednictvím předsedů těchto soudů; státní správu okresních soudů může vykonávat též prostřednictvím předsedů krajských soudů.

(2) Státní správu Nejvyššího soudu vykonává ministerstvo prostřednictvím předsedy tohoto soudu.

§ 19

Předsedové okresních a krajských soudů a předseda Nejvyššího soudu vykonávají státní správu soudů v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

§ 20

(1) Místopředseda Nejvyššího soudu vykonává státní správu tohoto soudu v rozsahu určeném jeho předsedou.

(2) Místopředsedové krajského soudu vykonávají státní správu krajského soudu a okresních soudů v jeho obvodu v rozsahu určeném předsedou krajského soudu. Je-li u okresního soudu ustanoven místopředseda, popřípadě více místopředsedů, vykonávají státní správu tohoto soudu v rozsahu určeném jeho předsedou.

(3) Předseda Nejvyššího soudu, krajského a okresního soudu může při zachování vlastní odpovědnosti pověřit jednotlivými úkony státní správy i soudce příslušného soudu.

Působnost orgánů státní správy soudů

§ 21

(1) Ministerstvo vykonává státní správu okresních a krajských soudů a Nejvyššího soudu tím, že

a) zajišťuje chod soudů po stránce organizační, zejména stanoví počty soudců a odborných a dalších pracovníků soudů; u Nejvyššího soudu je stanoví po dohodě s předsedou tohoto soudu,

b) zajišťuje chod soudů po stránce personální,[14])

c) zajišťuje chod soudů po stránce finanční a hospodářské, zejména tím, že zajišťuje financování a materiálně technické zásobování soudů, plní úkoly vyplývající z práva hospodaření s národním majetkem a provádí revize hospodářské činnosti soudů,

d) organizuje, řídí a kontroluje výkon státní správy soudů prováděný předsedy soudů,

e) organizuje a řídí odbornou přípravu justičních čekatelů, zejména rozhoduje po vyjádření předsedy příslušného krajského soudu o zkrácení přípravné služby[15]) nebo o započtení doby právnické činnosti v jiném pracovním nebo obdobném poměru do této přípravné služby[16]) a stanoví a zajišťuje podmínky ověřování výsledků jejich odborné přípravy justiční zkouškou,[17])

f) organizuje a řídí další odbornou přípravu soudců a ostatních pracovníků soudů,

g) koordinuje a usměrňuje odbornou průpravu přísedících k výkonu jejich funkce,

h) sleduje chod práce soudních kanceláří,

i) organizuje, řídí a zajišťuje výkon znalecké a tlumočnické činnosti v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem,[18])

j) plní další úkoly vyplývající ze zvláštních právních předpisů.

(2) Ministerstvo sleduje a hodnotí postup okresních a krajských soudů v řízení a rozhodování pouze z hlediska dodržování zásad důstojnosti jednání a soudcovské etiky a plynulosti řízení. K tomuto účelu ministerstvo

a) sleduje a vyhodnocuje stav soudních agend na základě výkazů a justiční statistiky,

b) provádí prověrky soudních spisů a prověrky úrovně soudního jednání,

c) vyřizuje stížnosti fyzických a právnických osob na postup soudů (dále jen „stížnosti"), jakož i jiná jejich podání.

(3) Pokud v rámci plnění svých úkolů ministerstvo získá poznatky o nejednotnosti soudního rozhodování, dává Nejvyššímu soudu, popřípadě Nejvyššímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky podněty k zaujetí stanoviska ke sjednocování výkladu zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů.

(4) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. b) může ministr spravedlnosti České republiky podat stížnost pro porušení zákona, jestliže to zákony o soudním řízení připouštějí.

§ 22

(1) Předseda Nejvyššího soudu vykonává státní správu Nejvyššího soudu tím, že

a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že zajišťuje řádné obsazení Nejvyššího soudu odbornými a dalšími pracovníky a vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,

b) zajišťuje chod soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu.

(2) Předseda Nejvyššího soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení Nejvyššího soudu. K tomu účelu

a) provádí prověrky soudních spisů,

b) dohlíží na úroveň soudního jednání,

c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává ministerstvu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení.

§ 23

(1) Předseda krajského soudu vykonává státní správu krajského soudu a okresních soudů v jeho obvodu tím, že

a) zajišťuje chod krajského soudu po stránce personální a organizační; zejména stanoví počty přísedících krajského soudu, zajišťuje řádné obsazení krajského soudu odbornými a dalšími pracovníky, vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků krajského soudu,

b) zajišťuje chod krajského soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) zajišťuje výběr uchazečů o funkci soudce, přijímá je do funkcí justičních čekatelů a připravuje podklady pro jejich jmenování soudci,

d) řídí a kontroluje přípravnou službu justičních čekatelů v obvodu krajského soudu a její výkon,

e) řídí a kontroluje výkon státní správy okresních soudů prováděný jejich předsedy,

f) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků soudů,

g) pečuje o odbornou průpravu přísedících krajského soudu k výkonu jejich funkce a organizuje a koordinuje odbornou průpravu přísedících okresních soudů k výkonu jejich funkce,

h) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří,

i) dohlíží na vedení seznamu znalců a tlumočníků.

(2) Předseda krajského soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení krajského soudu a soudů v jeho obvodu. K tomu účelu

a) provádí prověrky soudních spisů,

b) dohlíží na úroveň soudního jednání,

c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává ministerstvu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení. Má-li za to, že podnět podaný nebo postoupený mu předsedou okresního soudu nesplňuje podmínky podle zákona o soudním řízení, postoupí ho se svým stanoviskem ministerstvu.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se přiměřeně vztahují na předsedy krajských obchodních soudů.

§ 24

(1) Předseda okresního soudu vykonává státní správu okresního soudu tím, že

a) zajišťuje chod okresního soudu po stránce personální a organizační; za tím účelem zejména stanoví počty přísedících tohoto soudu, zajišťuje řádné obsazení okresního soudu odbornými a dalšími pracovníky, vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,

b) zajišťuje chod okresního soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,

c) dohlíží na přípravnou službu justičních čekatelů po dobu jejího výkonu u okresního soudu,

d) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků soudu,

e) pečuje o odbornou průpravu přísedících okresního soudu k výkonu jejich funkce,

f) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří.

(2) Předseda okresního soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení okresního soudu. K tomu účelu

a) provádí prověrky soudních spisů,

b) dohlíží na úroveň soudního jednání,

c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává předsedovi krajského soudu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení. Má-li za to, že podnět předložený mu soudcem nesplňuje podmínky podle zákona o soudním řízení, předloží ho se svým stanoviskem předsedovi krajského soudu.

§ 25

Pokud orgán státní správy soudů zjistí, že soudce porušil povinnosti uložené mu právními předpisy, jež měly za následek průtahy v řízení nebo porušení zásad důstojnosti jednání a soudcovské etiky, postupuje podle zvláštního zákona.[19])

ČÁST ŠESTÁ
STÍŽNOSTI

Podání stížnosti

§ 26

(1) Fyzické a právnické osoby (dále jen "stěžovatel") jsou oprávněny obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi jen v těch případech, kdy tak stanoví zvláštní zákon.[20])

(2) Stížností se nelze domáhat přezkoumání postupu soudu ve výkonu jeho nezávislé rozhodovací činnosti.

§ 27

Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; to neplatí, jestliže se obsahem svého podání dopustí trestného činu nebo přestupku.

§ 28

(1) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepíše o ní orgán státní správy soudu písemný záznam.

(2) Stížnost se podává u toho orgánu státní správy soudu, který je příslušný k jejímu vyřízení. Je-li stížnost podána u orgánu státní správy soudu, kterému její vyřízení nepřísluší, postoupí ji neprodleně orgánu příslušnému.

Postup při vyřizování stížnosti

§ 29

Ministerstvo vyřizuje

a) stížnosti na postup krajského soudu, obsahuje-li podání stížnosti na průtahy v řízení nebo na nevhodné chování anebo narušování důstojnosti řízení předsedou soudu,

b) podání, jejichž obsahem je nesouhlas se způsobem vyřízení stížnosti v téže věci, vyřizované předsedou Nejvyššího soudu nebo předsedou krajského soudu.

§ 30

Předseda Nejvyššího soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy v řízení, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci a ostatními pracovníky Nejvyššího soudu.

§ 31

Předseda krajského soudu vyřizuje

a) stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy v řízení nebo na nevhodné chování anebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci a ostatními pracovníky a přísedícími krajského soudu,

b) podání, jejichž obsahem je nesouhlas se způsobem vyřízení stížnosti v téže věci, vyřizované předsedou okresního soudu,

c) stížnosti na postup okresního soudu, obsahuje-li podání stížnost na průtahy v řízení nebo na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení jeho předsedou.

§ 32

Předseda okresního soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci, ostatními pracovníky a přísedícími okresního soudu.

Vyřízení stížnosti

§ 33

Orgán státní správy soudu je povinen přešetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Vyžaduje-li to řádné přešetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

§ 34

(1) Stížnost musí být vyřízena do dvou měsíců ode dne doručení orgánu státní správy soudu, který je příslušný k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě informován.

(2) Lhůtu stanovenou v odstavci 1 lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti; stěžovatele je třeba o tom písemně vyrozumět.

(3) Pokud byla stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je třeba stěžovateli sdělit, jaká opatření byla přijata k odstranění zjištěných závad. Byla-li porušena povinnost soudcem, platí ustanovení § 25.

§ 35

(1) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudu, jím nebyla řádně vyřízena, může požádat

a) ministerstvo, aby přešetřilo způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou Nejvyššího soudu nebo předsedou krajského soudu,

b) předsedu krajského soudu, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou okresního soudu.

(2) Je-li v téže věci stěžovatelem podána další stížnost, aniž by obsahovala nové skutečnosti, není třeba ji přešetřovat.

ČÁST SEDMÁ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 36

Orgány státní správy soudů postupují při výkonu své působnosti v součinnosti s profesní zájmovou organizací soudců, s níž projednávají zejména tyto otázky:

a) návrhy nových zákonů, které se podstatně dotýkají rozsahu pravomoci soudů a způsobu jejího výkonu,

b) zásadní opatření týkající se organizace soudů, postavení soudců a výkonu státní správy soudů.

§ 37

(1) Ustanovení tohoto zákona o krajských soudech se vztahují, není-li stanoveno jinak, i na Městský soud v Praze, Krajský obchodní soud v Praze, Krajský obchodní soud v Brně a Krajský obchodní soud v Ostravě.

(2) Ustanovení tohoto zákona o okresních soudech se vztahují, není-li stanoveno jinak, i na obvodní soudy v Praze a Městský soud v Brně.

§ 38

Přísedícího, který byl zvolen do funkce podle zákona České národní rady č. 35/1970 Sb., o volbách soudců z lidu, zprostí funkce, nebo ho může z funkce odvolat zastupitelstvo, v jehož obvodu je přihlášen k trvalému pobytu. Pokud v obvodu příslušného soudu nemá přísedící trvalý pobyt, zprostí ho funkce, nebo rozhodne o jeho odvolání zastupitelstvo, v jehož obvodu přísedící pracuje.

§ 39

Stížnosti podané před účinností tohoto zákona projedná příslušný orgán státní správy soudu podle dosavadních právních předpisů.

§ 40

Zrušují se:

1. zákon České národní rady č. 566/1990 Sb., o volbách soudců z lidu,
2. zákon České národní rady č. 98/1991 Sb., o sídlech a obvodech okresních a krajských soudů v České republice,
3. vyhláška ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky č. 56/1976 Sb., kterou se stanoví příslušnost obvodních soudů v dopravních trestních věcech,
4. § 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky č. 125/1980 Sb., kterou se stanoví příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 6 pro trestní řízení konané podle čl. 10, 13, 14 a 15 Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, a povinnost hradit náklady tohoto řízení československými občany.

§ 41

Tento zákon nabývá účinnosti s výjimkou § 2 a 3 dnem 1. listopadu 1991. Ustanovení § 2 a 3 nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

1) Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 13 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích.

3) Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 123/1980 Sb.

5) § 3 body 1 až 7 zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu.

6) § 4 až 10 zákona č. 36/1960 Sb., ve znění zákonného opatření předsednictva ČNR č. 248/1990 Sb.

7) Zákon ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).

8) § 22 odst. 2 zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze.

9) § 34 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb.

10) Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

11) § 37 odst. 3 zákona č. 335/1991 Sb.

12) § 1 zákona č. 335/1991 Sb.

13) § 11 odst. 1 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů.

14) § 38 a násl. zákona č. 335/1991 Sb.

15) § 72 zákona č. 335/1991 Sb.

16) § 61 zákona č. 335/1991 Sb.

17) § 63 zákona č. 335/1991 Sb.

18) Zákon č. 36/1976 Sb., o znalcích a tlumočnících.

19) Zákon č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců.

20) § 6 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.